

חול המועד סוכות תשפ"ד

יום א' - כשרות הביזון (Bison)

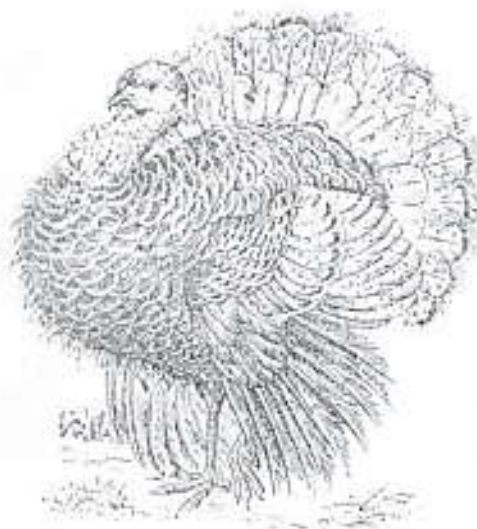
יום ב' - כשרות התרנגול הודו (Turkey) ←

יום ג' - כשרות הדג חרב (Swordfish)

יום ד' - כשרות החגב (Locust)

יום ב' - כשרות התרנגול הודו (Turkey)

גמ' חולין דף סג ע"א וע"ב (מן "אמר רב חנן בר רב" עד "איה ודיה אחת היא")
שם ע"ב (מן "תניא איסי" עד "איה הן") ותוס' שם ד"ה ודילמא (מן "וא"ת" עד "בתר רובא", ומן "י"ל מ"מ")
שם דף נט ע"א המשנה (עד "רגליו טמא")
שם דף סב ע"ב (מן "אמר רב אסי" עד "בסכינא", ומן "אמר אביי" עד "גירותא") ורש"י ותוס' שם ד"ה תרנגולתא
שם דף סג ע"ב (מן א"ר יצחק" עד "צייד ש"מ")
טור יו"ד סי' פב (עד "נקלף ביד", ומן "ורש"י כתב" עד "שמא הוא דורס")
רמ"א שם סעי' ג (מן "ואין לאכול" וש"ך שם ס"ק ט (עד "בדיקה כלל")
ערוך השלחן שם סעי' ג (עד "הם סימני טומאה") וסעי' ה וסעי' ח (עד "של עזניה", ומן "ובנשר")
שם סעי' י וסעי' יא (עד "ובסה"י") וסעי' יב (עד "שבמאור") וסעי' יד וסעי' טו (עד "לא ס"ל כן")
דרכי תשובה שם ס"ק כו
מתיבתא חולין ח"ד פניני הלכה דף סב ע"ב ד"ה כשרות (מן "ובשו"ת מי באר" עד "האינדיק")
שו"ת שלחן הלוי להגר"י בעלסקי זצ"ל, פרק יט 'כשרות בעלי חיים' (מן "עופות הודו": עד "ידבר ויכתוב")

ומשה חקקתן למען דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
סוד כלל לכל דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
סוד כלל לכל דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה

סנה וכן כדכסד אס הקטן חקקת בקודם מותר לאוכל ולח' חי רגלים על
בסיס ונתלים לכל על החי והחיה כדא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה

רביש דברים וכו' כדא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
רביש דברים וכו' כדא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
רביש דברים וכו' כדא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה

רביש דברים וכו' כדא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
רביש דברים וכו' כדא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
רביש דברים וכו' כדא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה

סימני עוף וביציהם

פב (ה) (א) סימני העוף לא נתפרשו אלא שפירש החתום
עופות שפירש החתום ובהם שחוקק
דברים שהם פסולין כדא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה

עלמא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
עלמא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
עלמא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה

עלמא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
עלמא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
עלמא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה

סימני עוף וביציהם

פב סימני דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
פב סימני דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
פב סימני דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה

פב סימני דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
פב סימני דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
פב סימני דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה

דברי סופרים
דברי סופרים דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
דברי סופרים דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
דברי סופרים דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה

דברי סופרים
דברי סופרים דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
דברי סופרים דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
דברי סופרים דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה

פרישה
פרישה דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
פרישה דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
פרישה דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה

פרישה
פרישה דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
פרישה דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
פרישה דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה

דברי סופרים
דברי סופרים דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
דברי סופרים דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
דברי סופרים דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה

דברי סופרים
דברי סופרים דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
דברי סופרים דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה
דברי סופרים דא דאחריה דענת ויבאר ר' יו' גיט טיט חקק כאלה

אפשר בישראלית דחלבה ממסמם הלב ומוליד מבע דע וכן סינקת ישראלית לא תאכל דברים האמורים אפילו כשמותרת כגון שיש סכנה אם לא תאכל מ"ם יפרישו את התינוק סכנה לזמן שתאכל דברים האמורים וכן התינוק בעצמו לא יניחו לו לאכול דברים האמורים כי כל זה ממסמם הלב ומוק לו בגדלותו שיסור מדרך התורה זו ולא מיבעיא אם אוכל דבר האסור מן התורה דאז מדינא חייב אביו להפרישו כמ"ש בא"ח סי' שפ"ג אלא אפילו באוכל אימורים דרבנן דאין אביו חייב

להפרישו מדינא כמ"ש שם מ"ם ממעטו ממסמם חלב ופרישנו וכל זה ברזק ומנוסה ובירושלמי חגיגה מבואר דזה היתה סיבת אזהר שיצא להרבות רעה ובתב אזהר מהרגולים שלפי שבזמניו אין נזהרים סכל זה רוב הבגים יוצאים לתרבות רעה והן הן קו פנים שברור ואין יראת ה' נוגעת בלבם וכשמוציאים אותם אינם מקבלים מוסר [פ"ח] ולכן יודרו מאד מאד סכל מה שנתבאר בסעיף זה :

סימן פב סימני עופות מהורים. ובו לי סעיפים :

להם סימנים אין לסמוך ארובא :

א ואלו הן ד' סימני מומא שכתבתי ד' סימני מורה שבמוריון אצבע יתירה חזק וקורקבנו נקלף ואינו דורס ולהיפך כשאין אצבע יתירה ואין לו חזק וקורקבנו אינו נקלף ודורס הם סימני מומא ומה אצבע יתירה פירש"י זו אצבע הגבוה שאחורי האצבעות ו"א שא"א לומר כן שהרי גם בנשר יש אצבע זו ובגמ' אמרו דלנשר יש כל סימני מומא ולכן פירשו ראוב מהאצבעות שלפניו גדולה מחברותיה ובנשר האצבעות שיון [ר"ן גמ' חו"ט] ולפירש"י צ"ל דזה שאנו קורין נשר מעות הוא ואינו נשר ואח"כ הוא [מוס' ס"ג ד"ס ק] או אפשר לומר דלכן קרקק רש"י לומר אצבע הגבוה שאחורי האצבעות כלומר שהוא גבוה משאר אצבעות ובנשר אינו גבוה אלא שזה לכולם [ל"ג] :

ב וזקק ידוע ובלשון הכתוב נקרא מוראח ובלשון חזק ואל"ע שהמאכל חזק מדומם אל הופק [ולאח"כ] אין זקק וקורקבנו נקלף ודינו שבכל קורקבן יש בחיטו כיס לכן נקלף מהקורקבן ביד ואפילו היה חזק ומדובק ואינו נקלף ביד עד שיעירו אותו בשמש להתרפות ואז נקלף ביד ג"כ הוה סימן מורה אבל אם אינו נקלף כלל ביד אלא בסכין אינו סימן מורה ונשאר בספק בגמ' [פ"ג] :

ג ומה דורס פירש"י שאח"כ בצפרניו ומגביה מן הקרקע מה שאוכל והקשו עליו שהרי גם תרנגולת עושה כן [ח"ט ס"ה] ואפשר לומר דכפי ראות עיניו התרנגולת דורסת המאכל בצפרניה אבל בפיא איכלת בעוד המאכל על הקרקע ו"א דדריסה זו הוה כמו שאמרו חז"ל איי דורס ואוכל כלומר שאוכל הבעל חי בחייו ואינו מסתין עד שימות ואין זה ענין למה שדחברנו אובלים תולעים חיים [ר"ן חו"ט] שתולעים אינם בכלל בעלי חיים ויש אוסרים דדריסה זו הוה הפלית ארס בענין דרוסה שבגמ' ג"ו [דמנ"ן ורס"ב] ור"ן נשמו וי"מ] ואל פירוש זה הסכים רבים מדבריהם [פ"ג ס"ג] :

ד לסימן שאינו דורס נתנו חז"ל בחינה לידע אם הוא דורס אם לא דאם כשמוציאים אותו על חוץ חלק

א כבר נתבאר כמ"ש ע"פ שהאוכל עוף מומא עובר בעשה ול"ח דכתיב בפ' ראה כל עוף מדור תאכלו ודרש בספרי זו מ"ע כלומר דראי אין הבונה שבאכילת עוף מדור תורה מצוה אלא הבונה עוף מדור ולא עוף מומא ולא הבא מכלל עשה עשה וחלוא מפורש בשמיני ואח"כ תשקצו מן העוף לא יאכלו וגו' ורע רב"ש"ם נמצא כל עוף מדור תאכלו לרבות את המשוולת [קמח"ק ג"ז] כלומר הצפור של מהרה מצורע הצשלחת ע"פ השרה מותרת באכילה וא"כ מנלן דעל ממה עובר גם בעשה ובאמת דרש"י דו"ס"ע לא נמצא בש"ס כלל וגם בספרי שלפנינו לא נמצא אך הרמב"ם והרמב"ם כתבו כן וצ"ע [ונ"ל דעמ"ס דלרמ"ם דהאמר לא דהר"ם פורס מלח לחלקה שוב פ"ה קרס למשולחת וכו' קח שלמי חולין פ"ט וזה] :

ב סימני עופות מומאים לא נתפרשו בתורה אלא מנה מנין מסאין בלבו ושאר מיני העוף מותרים [רמ"ס פ"ה] ודמנ"ן האמורין הם כ"ד שבפרשה שמיני ונשנו בפרשה ראה ואלו הן נשר פרס ועזניה דאח"כ ובמשנה תורה נקראת ראה ואח"כ וימינו ראה שכן כתוב ואת האיה למינה ובמשנה תורה נקראת גם דיה שכן כתוב שם ואת האיה והדיה למינה ואחת היא אלא שיש שקוראין אותה איה ויש שקורין אותה דיה [פ"ג] עורב וימינו דעורב שכן כתוב את כל עורב למינה בת דיענה תחמם ושחף וגו' וימינו שכן כתוב ואת הגין למינה כוס שלך וינשוף הנשמת קאת ודרם חסידה ואגפה וימינה שכן כתוב והאגפה למינה ודוכיפת ועטלף סך דבל עשרים ספורשים וארבעה דלמינים ודם ארבעה ועשרים ולמה בכדמות פרסה תורה המדברים ובעופות הממאים מפני שבהמות מומא מרובות על מהירות ובעופות מהירות מרובים דעופות מהירים אין להם מספר [גמ' ס"ג] ולעולם ישנה ארס לתלמידו דרך קצרה ואין לומר דלפ"ז כשנמצא עוף ואין ידוע לטו אם הוא מומא או מהיר נחיל בחר ומוא ומהיר דבאמת בכל אחד מדממאים יש מינים למאות [ח"ט] שכן אמרו חז"ל [ס"ג] מאה עופות ממאים יש במדבר וכולן מין איה הם ועוד כיון שיש

אח רגלו שני אינכעות לכאן ושנים לכאן הוא הורם
ואם חולק שלש לכאן ואחת לכאן אינו הורם [פ"ב]
ועוד סימן אם כשנורקין לו מאכל באייר קולט המאכל
מן האייר ואוכלו קודם שנגיעו על הארץ הוא הורם ואם
אינו קולטו מן האייר או אפילו קולטו אלא שנגיעו
המאכל לארץ ואח"כ אוכלו בדרך שהתנגעל עושה
אינו הורם [פ"ג]:

ז' ואלו הסימנים אין הברכה שבעוף מפורש יהיו כל דה'
סימני מדרה שדרי אוווא אין לה זפק וכן להפך בעוף
ממא אין הברכה שהוא בו כל סימני מוטאה וכך אמרו
חז"ל [פ"א] רבנן יש כל ר' סימני מוטאה ולתורים
יש כל ר' סימני מדרה ומה למדנו מהפירש בין סימני
מוטאה לסימני מדרה אבל יש בהפסאים שיש בהם גם
סימני מדרה ולהפך במדורים שיש בהם גם סימני
מוטאה אלא שהמדרה נגזרת אלו למדרה ואלו למוטאה
כמו שיתבאר ורק אינו הורם מברכה להיות בכל עוף
מפורש דאם הוא רק הורם לא משגיחין בשאר סימנים
וכך שני חכמים במשנה כל עוף הורם ממא [נ"ט] ויש
בענין זה כמה שיטות ונבארם בס"ד:

ח' שיבת רש"י והוס' והגאונים דבאלו הב"ד מביאים
בעשרים מהם יש ג' סימני מדרה וסימן אחד ממא
ובעורב יש שני סימני מוטאה ושני סימני מדרה ולפרס
ועוגיה יש סימן אחד של מדרה ושלשה סימני מוטאה
אלא דסימן מדרה של פרס אינו סימן מדרה של עוגיה
דבאחד מהם יש סימן מדרה מאחד מהסימנים שבכל
הממאים ובהשני יש סימן מדרה חדש שאינו בכל
הממאים [וכנ"ל יש כל ר' סימני מוטאה]:

ט' ולפ"ז אם נמצא עוף שיש בו הסימן מדרה החדש
של פרס או עוגיה עם עוד סימן מדרה דרי הוא
מפורש שדרי ליכא לספקי באיזה עוף ממא שדרי
לעשרים יש ג' סימנים כמ"ש ובעורב אינו הסימן החדש
ופרס או עוגיה אין להם רק סימן אחד אמנם לבר
שנעלם ממנו מהו הסימן החדש ולכן א"א להחיות בשני
סימנים ראוי הוא מין עורב אך יש ספק אחר רהנה
זה אם נאמר שזולת אלו כ"ד עופות ממאים אין כאן
עוד עוף ממא כדמשמע מלשון הרמב"ם שהבאנו בסעיף
ב' וכן משמע מלשון רש"י ו"ל [פ"ג ד"ס יט"ג] אמנם
הרשב"א ו"ל כתב [פ"א ד"ס י"ג] בחרושין שיש
עופות ממאים גם לבר מאלו הב"ד וזה שאמרו חז"ל
שעופות מהורין מרובין מממאין ולפיכך פרש בממאים
לא למימרא שאלו כלבר שפרס י"ל הכתוב יש אלא
לומר לך שהממאין מועדין ע"ש וכיון שיש עוד ממאים
דרי לא ידענו אולי יש להם סימן החדש עם עוד סימן
מדרה ולפ"ז אף אם הסימן החדש יהיה ידוע לנו כמ"ש
הראשונים שזה קורקבנו נקלף ג"כ אינו מועיל לפי
שיטה זו כמ"ש:

י' לשיטה זו אף אם יש לעוף ג' סימנים רגופה והיינו
אצבע יתירה וזפק וקורקבנו נקלף אם הוא הורם ממא

ובענין דריסה קשה לעמוד על אמתתו דמצוי בגמ'
[פ"ב] בתרגומה ראנמא שדרי מחזיקין אותה לעוף
מפורש ואח"כ נמצאת ושהיא דורסת ולכן אין שום עוף
נאכל אצלו אלא במסורת עוף שסמרו לו אבותינו
במדרו ושלם ממנו לנו יש לחוש ובמסורת יש לנו לסמוך
כראיתא בגמ' [פ"ג] עוף מפורש נאכל במסורת
[ר"ט פ"ג ד"ס חז"ל] וכשיש במסורת א"צ לכל דה'
סימנים וראיה ברורה לזה שדרי לאווא אין זפק:

יא' וי"א דכשנמצא לעוף ג' סימנים שבגופו דהיינו אינו
הורם והוא כשר ומותר לאוכלו ועל זה שנינו
במשנה [נ"ט] כל שיש לו אצבע יתירה וזפק וקורקבנו
נקלף מפורש כלומר אף אם לא ידענו אם הוא הורם אם
לא טעמו דהודאי אינו הורם [פ"ט] ור"מ נחמ"ס ונמל"ר
וכס"י [ד"א ע"ג] דעשרים עופות ממאים יש להם ג"כ ג'
סימנים ואין נתייר בעל ג' סימנים אמנם בהפסאים
אינו הורם חד מדרון ואילו יש שני סימנים שבגופו
[הוס' פ"א ד"ה נ"ל] אבל כשיש ג' סימנים שבגופו דהיינו
אינו הורם דבכל עופות הממאים אין בהם ג' סימני הנף
[ומלכות יש למינות דזפק יש לסתמלים וסימן נחמ"ס חסד מהם
וכן נרמס מקללת ר"ח שהוגל נחמ"ס ורמב"ם דקורקבנו נקלף
טוב סימן כהדס חסד שלא נדגרי מהם פ"ב ד"ה פ"א וכל
מ"ש ס"פ פ"ט [פ"ט] ופ"ט א' א"ל לשיטת רש"י פ"ט דזק:

יב' עוד שיטה יש לחד מכוונתא שאליה המביט רוב
רבותינו [פ"א שיטת כ"ה כ"ד יוסף שנתמלך] שלכל
העשרים עופות אין להם רק סימן מדרה אחד ונ'
סימני מוטאה אך הסימן מדרה אינו שיה ולי' להנמא
הבנים יש לו זפק והתנשף יש לו אצבע יתירה ונ'
אמנם סימן מדרה אחד מדר' סימנים אינו בכלם
ונעלם ממנו איזו סימן הוא ולפי קבלת ר"ח הוא
קורקבנו נקלף כלומר אצבע יתירה חסד ואינו הורם
אלו הג' סימנים הדרי בכולה והיינו שאחד מנ' אלו יש
בכל אחד מהם ובעורב יש שני סימנים של מדרה מאלו
דג' ובפרס ועוגיה יש סימן אחד של מדרה כמו בכל
העשרים עופות הממאים ורק מהפירש שבהם הוא דבחד
מנהון או בפרס או בעוגיה יש סימן החדש של מדרה
שאין בכלם ולפי קבלת ר"ח הוא קורקבנו נקלף:
יג' דעת לשיטה זו אם נמצא עוף בשני סימני מדרה
משונים משני סימנים שיש בעורב אין לחוש לשיטת ע"ה
ממא דשיטות אלו סוברים שלבר דב"ד עופות ממאים
שבתורה ליכא עוד עוף ממא בעולם וא"כ אין כאן
שום חששא וכ"ש אם נמצא עוף בג' סימנים ליכא שום
חששא ולפי קבלת ר"ח אם נמצא שני סימנים וחד
מנהון קורקבנו נקלף ג"כ ליכא שום חששא אף אם אין
מכירין בעורב שדרי בעורב ודאי אין קורקבנו נקלף
שדרי זה סימן החדש כמ"ש ואף גם בלמיט דעורב
שאפשר לומר ששני סימנים רלמיט אינן הוסין לסימנים
דעורב עצמו מזה עכ"פ א"א לומר דקורקבנו נקלף
עד מנהון דאם נאמר כן אין זה סימן חדש שישנו בפרס
א

או בעזניה וכן אם יתברר דעורב וסיני דורסים אם נמצא שני סימנים והר מנהון אינו דורס נ"כ אין שום חשש כמובן אך כבר כתבנו שיש בדריסה חשש שאין יכולין לעמוד על בוריה כמ"ש בסעיף י' ע"ש :

יד אמנם ודאי בין לשיטה זו ובין לשיטה המקומית עוף שיש לו ג' סימנים שנגזפי הוא ודאי מהור ורק לשיטת רש"י צריך גם לדעת אם אינו דורס וכיון דבענין דריסה יש לשנות א"כ אין למסוך על סימנים וצריך מסורת כמ"ש בסעיף י' :

מז אבל לפי מה שכתב בעל המאור הקבלה בידו שכל עוף שחוטטו רחב וכן הגלו רחבה בשל אוזו בידוע שאינו דורס והמכינו לזה הרא"ש והרשב"א והמור וריב הפוסקים כמ"ש רבינו הב"י בספרו הגדול ע"ש א"כ גם לשיטת רש"י א"צ מסורת וכ"כ המור וריבנו הב"י בש"ע אבל רבינו הרמ"א לא ס"ל כן כמו שיתבאר בס"ד בסעיף כ"ט :

מז ודברי הרמב"ם וז"ל הרבה תפוחים בענין זה וכבר שרתו חכמי הדורות ליישב דבריו ולא נתיישבו על הלב [פרי"ט סי' קצ"א ונ"י ונ"מ וכו"ס נקנ' מ"ז] וז"ל הרמב"ם בפ"א סימני עוף מהור לא נהפך מן התורה אלא מנה סימני טמאין ושאר מיני העוף מותרין והמינין האסורין ב"ד הן ואלו הן וכו' כל מי שהוא בקי במינין אלו ובשמותיהן ה"ז איכל כל עוף שאינו טהור וא"צ בדיקה ועוף מהור נאכל במסורת והוא שיהיה דבר פשוט באיורו טהור שהוא עוף מהור ונאמן צייד לוטר עוף זה היתר לי רבי הצייד והוא שיחזק אותו צייד שהוא בקי במינין אלו ובשמותיהן עכ"ל :

יז עוד כתב מי שאינו מכירן ואינו יודע שמותרין טרף רמיסין אלו שנתנו חכמים כל עוף שהוא דורס ואוכל בידוע שהוא מאלו המינין וטמא ושאינו דורס ואוכל אם יש בו אחד מנ' סימנין אלו ה"ז עוף מהור ואלו הן אצבע יתירה או זפק והוא דמוראת או שניה קורקבנו נקלף ביד לפי שאין בכל אלו המינין האסורין סין שאינו דורס ויש בו אחד משלושה סימנין אלו ה"ן מפרס ועזניה ופרס ועזניה אינן מצויין בישוב אלא במדברות איי הים התיכון עד מאד שהן סוף הישוב וכו' עכ"ל :

יח עוד כתב אכרו הגאונים שסמורת היא כירידים שאין מורין להחזיר עוף הנא בסיסן אחד אלא אם היה אותו חיסן שיקלף קורקבנו ביד אבל אם אינו נקלף ביד אע"פ שיש לו זפק או אצבע יתירה מעולם לא התירוהו כל עוף שהקלה את רגליו כשמותיהן לו חום שמים לכאן ושמים לכאן או שקלט מן הארץ ואוכל באייר ה"ז דורס וטמא וכל השוכן עם הממאים וניטה לדם ה"ז טמא עכ"ל :

יט והמה עליי ראוי כתב דמפרס ועזניה יש בהם סימן אחד בנף ואינו דורס והרי לדידא איחא בנם דפרס ועזניה אין להם רק סימן מהרה אחד וג' סימני

מוסאה ועוד כמה לא כתב אך הדין אם נמצא בעוף שני סימנים שנגזפי או שלשה סימנים שנגזפי ועוד ק"ל שהרי לדבריו כל הממאים דורסים ומדורסים אינם דורסים וא"כ כמה לו סימנים אחרים וה"ל לומר רכל שאינו דורס מהור ועוד תימא עליו דזה שהביא מהגאונים שאין מותרין בסימן אחד רק אם אותו סימן הוא קורקבנו נקלף ביד הביא ההוס' וכל הראשונים בשם קבלת ר"ח ומפורש בהם שא"צ לזה עוד סימן שאינו דורס והוא הביא דבריהם על אינו דורס ועוד סימן אחד בנפו וע"כ לי דבזה שכתב בעוף שחזק את רגליו שמים לכאן ושמים לכאן ה"ו דורס וטמא מסיים בגמ' [ס"י] שלש לכאן ואחת לכאן מהור ולמה השמים זה [ע"י] ונ"ט וזק :

כ ונלע"ד דהרמב"ם דקרק כל זה מותר המשנה דהנן כל עוף הדורס טמא כל שיש לו אצבע יתירה חספס וקורקבנו נקלף מהור וקשה כיון רכל הדורס טמא טמא כל שאינו דורס מהור והא כל עוף טמא דורס וכל עוף מהור אינו דורס א"כ כמה לו סימנים אחרים ליתני כל עוף הדורס טמא וכל עוף שאינו דורס מהור אלא ודאי דאע"ג דמעיקר דין הורה ודאי כן הוא ס"מ אין למסוך על סימן שאינו דורס להחזיר באכילה וטעמא רבה איכא במילתא דאלו ה' סימנין שנגזפי הם סימנים למסורת בחיוב וסימנין מוסאתם בשלילה וסימן דורס הוא להופך רסימן מוסאה שלו הוא בחיוב וסימן מוסאה שלו הוא בשלילה וביאור הדברים דאצבע יתירה חספס וקורקבנו נקלף הם סימנין מהרה ואנו רואים זה בחוש שיש לו אצבע יתירה שיש לו זפק שקורקבנו נקלף ביד ואין כאן מקום למקוה וסימנין מוסאה שלהם הוא בשלילה שאין להם כל אלו וסימן דריסה הוא להופך רסימן מוסאה שלו אנו רואים בחוש שהוא דורס ואין כאן מקום לשנות מוסא"כ סימן מהרה שאינו דורס הוא בשלילה וכל שלילה עלולה להפסעה להונמא לא סיבטיא אם לא ראינו שהוא דורס ודאי דאין ראינו דלא ראינו אינה ראה אלא אמרו אם ראינו שלא דרס אולי באותו פעם לא רצה לדרוס או סיבה אחרת היה לו ולכן אמרו חז"ל כל עוף הדורס שראינוהו דורס ודאי טמא ואין להביט עוד על סימנים אחרים וכל שיש לו אצבע יתירה חספס וקורקבנו נקלף מהור כלומר דאף אם ראינוהו שאינו דורס א"א למהרו למעשה בסימן של שלילה אא"כ יש עוד סימן אחד בנפו אצבע יתירה או זפק או קורקבנו נקלף והמשנה או או קחני וביאר הרמב"ם דמסע לפי שאין בכל אלו המינין האסורין וכו' ונבאר רבינו :

כא והנה איתא בגמ' [ס"א:] גמורי ב"ד עופות טמאין הן וד' סימנין תלתא חדרי בכלור עשרים מהם ג' ודרי בעורב חד בפרס וחד בעזניה וכו' ע"ש ומפרש כשיטת רש"י והגאונים דעשרים יש להם ג' שישי מהרה שנגזפי אך דא מפרש רסימן מוסאה שלהם

הא

דרכי תשובה

ב'מ' כזה בלחץ לחנם ישיין ב'מ' חסיד רבי (מהאלין) בעל העמק שאלה (י'ל) חו"ד ב' כ"ב ששאל בדבר המצוות הגדולים המביאים בריית בלחץ לאלה ובגבסות של החסידים ומלא זה הרבה שנים שנהדרו וכלו להם ויש מ' א' שגבו סס מלא ומקום לאלה בחוקה אח ופסח קמו שוררים לחוס להם שמה הם מין אחר ועי"ם ב'מ' כזה וכתב דלא כי אם היה בטוף ב'ל' לפירו בהתלה לא היס מחזרים אותו כיון שיש לו סיגוים מלחמות שלו לריבין משרות. לחנם בירדן זה כיון שגבר לזכרון ירחם שם במקום הזה מכבר בחוקה כשרות אין להחזיר כלל וכן שאלו לו ראהו לסיק שהוא ממין המלחים דע"ל מה שהחזיר ב'מ'ל' ללחץ משרות הוא רב בטוף הוא הלא יחוס לפשו ולא משום מהם אבל בטוף שידע שגבר ונאל (לאלו ד'ס לו' ה'ל' ס'מ'ס ויהא סק ויודע א"מ'ל' שידע ש"ל' היה ל'לבוש' שם משרה עליהם אין לו להסרם ולהלם לנו על אלוהים שכלנו טוף שמה ח"ו ע"ל לזכרם לנו שף לזכרם א"מ'ל' שרבה משרותם עליהם כי בשעה שבימים מלחמ'ל' לא היה משרות על כשרותם וגם עד היום יש מחזירים ויורסים מהם מ"ל' גבר ונאו להחזיר ואין ש"ל' מה והוא מבוס מכבר החזק להסרם ואין ראהו להסרם עי"ם בלחיות וע'ל' ב'מ'ל' מ'י ב'מ'ל' (מ"כ'ל' ה"ל' מ"קל'רשע) מ'י' י"ט בלחשם ההפ' כמכח ח"ל וכבר ידוע בטוף לזכר'ל' מ'י' משרה בלחיות מלחמי לזכר'ל' קבלה עד מהה דבני טוף שמה שף עור אלא ש"ל' מלחמ'ל' אם לספק על א"מ'ל' לזכר'ל' ומה נחלק המה הודו עד שגדו הרבי"ם וכבר יש כחמ'ל' המחזיר ואמר שיש לספק על א"מ'ל' לזכר'ל' כי יש שם יר'ל'ם וסליח'ם וכל א"מ'ל' לזכר'ל' החיים ממלכות אשירות ע"ל' וגם אם קבלה הוא נקבל אבל לא מלחמי דבר זה ברב"ם כלל ולא מלחמי מחלק'ל' ו' בשם ספר קדמון ולא בטום אחרון וע'ל' ב'מ' שרומה הכוסם בקושי'ל' החש'ל' שגב'ל' הפ' סימן ט"ו מ"ס בדבר לזכר'ל' המכר ו'ל' שגב'ל' זה י'ס ר'ל' דע"ל' מ"ל' מ"ל' מ"ל' שאלו לספק על סימן שררה ובעין משרות זה חזק בטוף שאלו ידוע בכבודו ויש בו מקום להספק שמה הוא חזרם אבל בטוף שמה משרין בו שמה והוא שמה ומתגדל בבחי'ת לזכר'ל'ם ורבות ואם רואין מלחמי ש"ל'ם ש"ל'ם חרסין ח"ל' משרות כלל וכבר שמה י'ס על הרץ של דבר שהפלה עליו משלם ומחמה מלא על מה שאלו לזכרון הטוף שררין לזכר'ל' ואם עי"ם לזכר'ל' (ה"ל'ל' ה"ל'ל' השוף היה זה ה'ל' במדעו'ת מוקדם ח"ל' מ"ס וגם לא בשאר מדעו'ת רק שמהו אותו בלחץ לחמ'ק'ל' ומ"סם ה"כ'ל' למדעו'ת ש"ל' כמ"ל' כמסרי דברי החיים שלהם ומדעו'ת לחמ'ק'ל'ל' מהגלה כמות ר"ל' לל"ל' החש'ל' ומסמח'ל' וכן רב אחרי גלות הארץ ה"ל' לחשש ומתגדל השוף הואה במדעו'ת ש"ל' ואין ההיו לא במדעו'ת אחר ה'ל' ב"מ'סם הםם לזכר'ל' אותו בלח' משרות וזה בלחץ חדשה כחלם ש"ל' נמלא סם יודים משולם כלל אין ש"ך ש"מ' ש"ל' (הם מ"ס משרות ו'ל' דלא כי י'ס בלחמ'ל' מלחמ'ל' ח' במדעו'ת רוסי'ל' ש"ל'ם לזכר'ל' ש"ס זה וכל מלחמ'ל' ו' כמסמח'ל' ש"ך'ל' סם ב"מ'סם מלחמ'ל'ל' אחרת סמה משרות בשעת המלחמ'ל' כלל יא'ל'ל' לזכר'ל'ם ח"ל'ל' ש"ך' קבל' מלחמ'ל'ם ואחרת מלחמ'ל'ם להטות קל' אבל הזה ב"ל' העולם לא מלא סם ארס ש"מ'ס וקמה א"ך לזכר'ל' כשר'ל' ובע"ל' הואה מ"סם דע'ל' זה מהגדל בבחי'ת לזכר'ל'ם ולרבות ואם רואין בהם ש"ל'ם חרסין כלל ע"ל' כיון ש"ל' להם ה'ל' ס"מ'סם מחזרין אותו להרי' ואין חשש'ל' לו שמה הוא מין חרם עי"ם לרד' וע'ל' כמ"ל'ל' סממח'ל' ב"ל' אות ל"ל' מה שכתב בענין טוף זה וקורא אותו כמס חרמ'ל' לזכר'ל' ובסם עי"ם לזכר'ל' ובסם ש"ל'ם וטין סם מה שכתב בזה:

(כז) לספק וכו'. הכב כמ"ל' להלן סימן ט"ו ש"ך קטן ו' ח"ל' וזהה המין אל בר לחמ'ל' שהוא מין קטן מהאחר ש"מ'ס ש"מ'ל' ס"מ'ל' וע'ל' ע"ל' וזהה מלחמי מדעו'ת לזכר'ל'ם גידל כבר לחמ'ל' מ"ך לזכר'ל' קטן חזק וממשה דלא הוא גזול יותר מלחמ'ל'ם הי ש"י וכן ראינו בלחמ'ל' ב'מ'ל' חסיד רבי (מהאלין) בעל העמק שאלה (י'ל) חו"ד ב' כ"ב ששאל בדבר המצוות הגדולים והמביאים בריית בלחץ לאלה ובגבסות של החסידים שכל החסידים זה הרבה שנים שנהדרו וכלו להם ויש מ' א' שגבו סס מלא ומקום לאלה בחוקה אח ופסח קמו שוררים לחוס להם שמה הם מין אחר ועי"ם ב'מ' כזה וכתב דלא כי אם היה בטוף ב'ל' לפירו בהתלה לא היס מחזרים אותו כיון שיש לו סיגוים מלחמות שלו לריבין משרות. לחנם בירדן זה כיון שגבר לזכרון ירחם שם במקום הזה מכבר בחוקה כשרות אין להחזיר כלל וכן שאלו לו ראהו לסיק שהוא ממין המלחים דע"ל מה שהחזיר ב'מ'ל' ללחץ משרות הוא רב בטוף הוא הלא יחוס לפשו ולא משום מהם אבל בטוף שידע שגבר ונאל (לאלו ד'ס לו' ה'ל' ס'מ'ס ויהא סק ויודע א"מ'ל' שידע ש"ל' היה ל'לבוש' שם משרה עליהם אין לו להסרם ולהלם לנו על אלוהים שכלנו טוף שמה ח"ו ע"ל לזכרם לנו שף לזכרם א"מ'ל' שרבה משרותם עליהם כי בשעה שבימים מלחמ'ל' לא היה משרות על כשרותם וגם עד היום יש מחזירים ויורסים מהם מ"ל' גבר ונאו להחזיר ואין ש"ל' מה והוא מבוס מכבר החזק להסרם ואין ראהו להסרם עי"ם בלחיות וע'ל' ב'מ'ל' מ'י ב'מ'ל' (מ"כ'ל' ה"ל' מ"קל'רשע) מ'י' י"ט בלחשם ההפ' כמכח ח"ל וכבר ידוע בטוף לזכר'ל' מ'י' משרה בלחיות מלחמי לזכר'ל' קבלה עד מהה דבני טוף שמה שף עור אלא ש"ל' מלחמ'ל' אם לספק על א"מ'ל' לזכר'ל' ומה נחלק המה הודו עד שגדו הרבי"ם וכבר יש כחמ'ל' המחזיר ואמר שיש לספק על א"מ'ל' לזכר'ל' כי יש שם יר'ל'ם וסליח'ם וכל א"מ'ל' לזכר'ל' החיים ממלכות אשירות ע"ל' וגם אם קבלה הוא נקבל אבל לא מלחמי דבר זה ברב"ם כלל ולא מלחמי מחלק'ל' ו' בשם ספר קדמון ולא בטום אחרון וע'ל' ב'מ' שרומה הכוסם בקושי'ל' החש'ל' שגב'ל' הפ' סימן ט"ו מ"ס בדבר לזכר'ל' המכר ו'ל' שגב'ל' זה י'ס ר'ל' דע"ל' מ"ל' מ"ל' מ"ל' שאלו לספק על סימן שררה ובעין משרות זה חזק בטוף שאלו ידוע בכבודו ויש בו מקום להספק שמה הוא חזרם אבל בטוף שמה משרין בו שמה והוא שמה ומתגדל בבחי'ת לזכר'ל'ם ורבות ואם רואין מלחמי ש"ל'ם ש"ל'ם חרסין ח"ל' משרות כלל וכבר שמה י'ס על הרץ של דבר שהפלה עליו משלם ומחמה מלא על מה שאלו לזכרון הטוף שררין לזכר'ל' ואם עי"ם לזכר'ל' (ה"ל'ל' ה"ל'ל' השוף היה זה ה'ל' במדעו'ת מוקדם ח"ל' מ"ס וגם לא בשאר מדעו'ת רק שמהו אותו בלחץ לחמ'ק'ל' ומ"סם ה"כ'ל' למדעו'ת ש"ל' כמ"ל' כמסרי דברי החיים שלהם ומדעו'ת לחמ'ק'ל'ל' מהגלה כמות ר"ל' לל"ל' החש'ל' ומסמח'ל' וכן רב אחרי גלות הארץ ה"ל' לחשש ומתגדל השוף הואה במדעו'ת ש"ל' ואין ההיו לא במדעו'ת אחר ה'ל' ב"מ'סם הםם לזכר'ל' אותו בלח' משרות וזה בלחץ חדשה כחלם ש"ל' נמלא סם יודים משולם כלל אין ש"ך ש"מ' ש"ל' (הם מ"ס משרות ו'ל' דלא כי י'ס בלחמ'ל' מלחמ'ל' ח' במדעו'ת רוסי'ל' ש"ל'ם לזכר'ל' ש"ס זה וכל מלחמ'ל' ו' כמסמח'ל' ש"ך'ל' סם ב"מ'סם מלחמ'ל'ל' אחרת סמה משרות בשעת המלחמ'ל' כלל יא'ל'ל' לזכר'ל'ם ח"ל'ל' ש"ך' קבל' מלחמ'ל'ם ואחרת מלחמ'ל'ם להטות קל' אבל הזה ב"ל' העולם לא מלא סם ארס ש"מ'ס וקמה א"ך לזכר'ל' כשר'ל' ובע"ל' הואה מ"סם דע'ל' זה מהגדל בבחי'ת לזכר'ל'ם ולרבות ואם רואין בהם ש"ל'ם חרסין כלל ע"ל' כיון ש"ל' להם ה'ל' ס"מ'סם מחזרין אותו להרי' ואין חשש'ל' לו שמה הוא מין חרם עי"ם לרד' וע'ל' כמ"ל'ל' סממח'ל' ב"ל' אות ל"ל' מה שכתב בענין טוף זה וקורא אותו כמס חרמ'ל' לזכר'ל' ובסם עי"ם לזכר'ל' ובסם ש"ל'ם וטין סם מה שכתב בזה:

[illegible]

ששתי אגוזי פיסלים חוד מן התחלה. נשמי
שהוא מלקק במטותה במצאה הלידה
דואה מפה לזמן."

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

כל אדם שיש לו שם ללא שם דאגה
סי חטאת, והאדם טעויה אנו אדם
בחדר הוא רשע, והוא האדם שאיננו
אנו בעלי חיים, אלא זה יעקוב אנו
אדם יין ואדם בחלום ואדם מבין
מפניו

החלטתו של בית דין זה, שיש להחליט על פיקוח נפש, היא חלק מההחלטות האחרות של בית דין זה, והיא חלק מההחלטות האחרות של בית דין זה.

11

SECRET
L-100-100

33

— 22 —

נאמן ציד למסר, עוף זה התיר לי רבו
ועזר, והיא שותקת אחרו רבו. ציד שרוא
גלי בטנים הנפלאים האחרים בתורה

התאחדות המורים והתאחדות ההורים יזמו את הפעילות, ובהשתתפות מורים, הורים, תלמידים ופעילות חיצונית, נערכו שני סיבובי תחרות. במסגרתם התקיימו שני טורנירים, הראשון ב-19 במרץ והשני ב-20 במרץ. במסגרת הטורנירים התקיימו שני סיבובי תחרות, הראשון ב-19 במרץ והשני ב-20 במרץ. במסגרת הטורנירים התקיימו שני סיבובי תחרות, הראשון ב-19 במרץ והשני ב-20 במרץ.

סיפורי חיים
כל מאכל הישאר מן המזון
המסוים שלוקח על אכילתו, הרי אותו
המאכל אמור באכילה מן התורה, כגון
מיני עוף ודג המסוים, שנאמר (ויקרא ט'
והאדם לא יאכלוהו) וכן הישאר, והוא היין
לכל האדם מיעוט לכלל הדברים הרומים

אלו סימני ביצים להכניז שהם סעוף
סחור, אם שני ראשיה כדור או חרוך, או
הם חלמני כחמור ואלמני חממני

בידוע שהוא ביצע עוף שמא ואפילו אם
יאמר הכומר שהם מעוף טהור, אין חשש
למליציו, ואם ראשו אחד בו וענול, וראשו
השני זה וענול, והחלום שלו מבחן,
החלום מבטא, אפשר שהוא ביצע עוף
שמא ואפשר שהוא ביצע עוף טהור.

© 2004 Blackwell Publishing Ltd
Journal of Internal Medicine 255: 111–117

ביצים שמסב את מנוף טמא הן או
מנוף כדור, שואל לצייד ישראל, המוסר,
הם אחר לו של עם שלישי דגא נאמר

הוא מציג את המצב הנוכחי של המדינה ואת הצרכים שלה. הוא מדבר על חשיבות ההשקעה בבריאות ובחינוך, על הצורך בהגנה מפני מחלות זיהומיות ועל חשיבות הפיקוח על התעשייה.

פניני הלכה

השטח: שטחיות הבלב נמצא הפה ונעל בשמים. מה שאין כן תרגילים שאינם
ממאוסים את המים. (ראה מניא מה צריך)

[illegible][illegible]

[2017.2.8] 1월10회 1월10회 1월10회

[illegible]

ולבואות מאחר שתתקבל זה לא היה בזמן בעולם לפני ילידו אפריקה. אין לנו מסורת התורה, ואם אנחנו שיש לו מישהו נחיה, יש לאסור על מי שסב הרמיה יחדיו. זה לא אלא לאסור שיש שום אלא במסורת שקבלו בו עדות מאוד ואין לנו אלא במסורת שמסור לנו מקדוה ברשעים במסורתנו. זה לא, שבתם שאין שום נאכל לנו אלא במסורת שמסור לנו וביותר מהר עתה, ושלם מסור על יש לומר שמה הוא דורם.

בשנים האחרונות של שלמה אביב, נאסל בזה והאחר באותם מסורת, מציג שאין לומר מסורת, שה שבתנו והתורה נחיה כיום במסורת, שיש להם מסורת, הכל נועם מהם, כיום וביותר מהר, לא שיש לו דעות האמונה לבן מסור אחר שאין בו מסורת, לפיכך על אסור אחר, ואם יש משהו חזק וזקוק על מי מסורת במקום שהם מסורת במהאכל איום הקדמונים, רחוק שיש להם מסורת מפני היום אף היום אף האנשים, ואם כנסים היה דבר בישראל במסורת והיה אמר לפיכך מסורת, מה שאין בו מידת אפריקה שמסורתה בישראל על לפני כמות שנים, אמר להם מסורת, מה שיש בו ידוע כי אין אף אלא על כל זה נשע הכל אשר לו נוסח, והבין עלי דעת ואין בדא לפיכך עליהם הכל דברים שיש להם מסורת, ולכן בידיה שבתם אלא אסורים, ואם שאל יושע לרבות עתה לומר את זה, וכן כיום במסורת על קצת אלא ואלה הם.

[illegible]

בשבת מוציא דבר ייחודי לא כתב, עלאחר שנתפס חוקר, זה גופו נשען בספדו, זה שהדבר הריא להעיר ספדו, וזה רק בעון הבא שדעו ולא שפדו, מפני שעת שדעו בעבר געו לאכלו וזה לו השלשה סומנים, אע"פ שדעו שלא דעתו, אבדו שום ספדו, עלו, אין לנו לאסור ולהעיר לנו על אבדונו, שאלונו שם ספד י, ולכן את אכלים עני אסור, אף בשעת שדעו ספדו, זה הרבה מערבים ליהם אל דעתו ספדו על כבודם, מכל מקום כיון שבער אכלים אותם כבוד בחוקת אמת, לא להחזיר כל זמן שדעו להעיר.

עוד מעט לאחר כהן בעזיה יצאה הברכה (מחמת קוצה מחמת סי' כח, ישיש שמחיה)
עם לכוני רשי. שמעון משה, ויא מיעם שאל רוא דורס, אבל אם אנחנו משהים
איו דורס חור רוא כער, ולסוכי כתרעול חור שמעון כמי ישראל לאמסם ויבנות
הוא יואים בהם מהם עם שאנח דורסים, מפילא אין לחשוק שואא דורס חור שוא
דורס עקלי שמיא דורס

ובשפות מן באר וי"ו כתב, שידוע שבשנת זה היה מסודר מאנשי אגודת קבלה עד
 ויכוח שהיה שם בדור רק שהיה מחלוקת אם לסמוך על אנשי אגודת, תחלה בזה
 שם החדר, עד שנקט הריבויים ברעת החלוקים ואמר שיש לסמוך על אנשי אגודת
 יש שם יריאם ושלמים וכולם נהגים עם שטאסלסות אסודות, ויבדלו חסידים וכן כתב
 רבינו, אם ככלה וזה נמשלם, אבל לא מוטל על חסידים וחסידים על זה ואולם

[illegible]

אנחנו רוצים ששקיעו במוסדות שחברתנו תפיק. על ככל שרואה הוא לאכול התרופות
הזולות של שו"ם תועה, מכל מקום יש סתמחות שנוצעים שליליים, ראה במערכת הרישום
הזו על שם הסתמחות מורסות בריאות שנוצעים לאכול אלוהים, כלל
מאובחנים לאכול אבזרטים וכדומות שידור עם בידום משפחות אלוהים שנוצעים
הנאצים של אירלנד, לברטון אירלנד, מוסקובל שחלילה הקדוש וכו' התועה הזו, כיון
הנאצים של אירלנד, כלל מכלל על עצמם וכו' אירלנד לאכול

[illegible]

5

הראש במועצה (ד"ר נתן שורם) חרר בטקוס שנעשים מלאכת עוף מסיים משום
עין לתם מזהר עליו איזא טהור והתן לפקום טיש עם מסיים על שם זה ישיא
טהור ויכל ויא לאכול באותה מידה בטחא עם אביל דער חזון ויא לומר ויעל
היה זה כחשיר פקום טיש טהור עם יאיר אכול איתו משיטע איתו מפתח
שולחיה דוא אסור, אלא משום חסד קבלה של קיבלו על דויר מאבותיהם, אך אם
ישיא לא הויר לום בו, ולכן כל שן שאן אסור מבור יאיר לפקום על קבלתם של
אלו שאסור קבלו מאבותיהם שטחור לא יאיר, רק במקום אין לו לאכול מזהר
אסור וכן וספסל עורר עורר שן שן אסור

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

פרק יט כשרות בעלי חיים

א. כשרות מיני בעלי חיים ועופות

שאלה: מלבד העופות הידועים ככשרים, כגון תרנגולים, אווזים וברווזים וכיו"ב, מצויים כמה וכמה מיני עופות ובעלי חיים שיש להסתפק בהן אם הן כשרים לאכילה או לא, האין יש לנהוג בהם להלכה ולמעשה?

תשובה: עופות המקובלים ככשרים הינם: דרור [sparrow]; הודו [turkey]; הודו בר [wild turkey]; תרנגולת לבנה המרכה להטיל, המכונה 'לגהורן' [leghorn]; שליו [quail]. מלבד תרנגולים תורים ויונים [chicken, turtle-dove, dove/pigeon], אווזים [geese] וברווזים [duck] הידועים לכל. עופות שאינם מקובלים ככשרים: פסיון [pheasant]; פניניה (פערל הינער - guinea fowl); אווז ברברי [Muscovy duck]; צ'וקאר [chukar]; טווס [peacock]; פרגיות [partridge]. בהמות וחיות המקובלים ככשרים: חזו [wisent]; ביוון [American bison]. ג'ירפה [giraffe], אין להכשירה למעשה. חגבים, אין להכשירם למעשה (רק לבני תימן אשר יש להם מסורה בזה).

ונרחיב כמה שיש לדון בו:

עופות:

הודו: בסביבות שנת תר"כ החלו להביא מין תרנגול זה לאירופה, ודנו בו גדולי הפוסקים דאז, והתירוהו (עי' נחל אשכול ע"ס האשכול, הל' בהמה חיה ועוף, סי' כב עמ' 62 ס"ק י'. ובשו"ת יהודה יעלה למהר"י אסאד, ח"א יו"ד סי' צב-צד).

ויש לדעת שיש משפחות חשובות בישראל שעדיין לא השתוו עם קבלת עוף הודו ואוסרים אותו, אבל המנהג הרחב הוא כלעיל. ולדעתי אפשר להביא מקור חזק למתירים, דהנה בגמ' ובהלכה מוכא שיש לסמוך על חכם צייד להכיר בין עופות טמאים וטהורים, וצייד חכם הנאמן לכך הוא מי שמכיר בכל כ"ד עופות הטמאים ולא מיקרי ציד חכם בלתי תנאי זה (עיין חולין סג ע"ב וביו"ד סי' פב סעי' ב). והנה מוכח מהגמ' ומהפוסקים, שכזמן התלמוד היו מצויים ציידים כאלה, וא"כ מוכח שכל הכ"ד העופות הטמאים היו נמצאים בעולם הישן מקום התנאים ואמוראים וחכמי התורה, זאת אומרת חצי כדור העולם המזרחי, והנה כשכאו לפני חמש מאות שנה בערך לעולם החדש חצי הכדור המערבי, מצאו הרבה מינים שלא הכירו בהם עד הנה, מיהו כולם משותפים באיזו מדה עם סוגי עופות מוכרים מעולם הישן, ואפשר דמיקרי "למינו", "למינהו", "למינס", עם סוגי עופות טמאים שונים, מלבד מין אחד לבדו - והוא מין ההודו [turkey] שלפנינו, שאין לו שיתוף ודמיון לשום סוג עוף הקשור לעולם הישן. ורחוק מכולם ריתוק גמור. אף שהיה מי שרצה לזהות אותו עם מין התרנגול, ברור לכל יודע ומבין שאין שום יסוד לזה. ונמצא אחר עיון ובירור גדול, שהעוף הודו אין לו אח בעולם הישן. ואם כל הציידים החכמים לא הכירו בהם ובמינם, נמצא שאין הוא מהכ"ד המינים הטמאים באיזה צד שיהיה, וכנראה שזה אחד מהטעמים החזקים שסמכו עליהם חכמי הדורות להתיר העוף הזה, ואולי הטעם היותר ברור. וברוך ה' שהניח מקום להתגדר בו. ואף שיודע אני שיהיה מי שיעמוד לטעון נגד הנ"ל, לזאת אבקשו כי יעיין היטב כמה שכתבנו, טרם ידבר ויכתוב.

ש"י: כשר ע"פ מסורת מקובלת.